

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר דברים
פרשת דברים

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

עמוד ראשון מספר דברים מן "הכתר הקטן" (כתב יד "מכון בן-צבי")

דברים

דברים

א אלה הדברים אשר דבר משה ס
אל כל ישראל בעבר הירדן
במדבר בערבה מול סוף בין
פארן ובין תפל ולבן וחצרת
ג ודי זהב: אחד עשר יום מחרב
דרך הר שער עד קדש ברנע:
ויהי בארבעים שנה בעשתי
עשר חדש באחד לחדש דבר
משה אל בני ישראל כל
אשר צוה יהוה אתו אלהם:
ד אחרי הכתו את סיחון מלך
האמרי אשר יושב בחשבון
ואת עוג מלך הבשן אשר
יושב בעשתרת בארעי:
ה בעבר הירדן בארץ מואב
הואיל משה באר את התורה
ו הזאת לאמר: יהוה אלהינו
דבר אלינו בחרב לאמר רב
ז לכם שבת בהר הזה: פנו
וסעו לכם ובאו הר האמרי
ואל כל שכניו בערבה בהר
ובשפלה ובנגב ובחוף הים
ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר
ח הגול נהר פרת: ראה נתתי
לפניכם את הארץ באו ורשו
את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לאברהם ליצחק
וליעקב לתת להם ולזרעם

ט אחריהם: ואמר אלכם בעת
ההוא לאמר לא אוכל לבדי
י שאת אתכם: יהוה אלהיכם
הרבה אתכם והנכם היום
יא ככוכבי השמים רוב: יהוה
אלהי אבותכם יסף עליכם
ככם אלף פעמים ויברך אתכם
יב כאשר דבר לכם: איכה אשא
לבדי טרחכם ומשאכם
יג וריבכם: הבו לכם אנשים
חכמים ונבנים וירעים
לשבטיכם ואשימם
יד בראשיכם: ותענו אתי
ותאמרו טוב הדבר אשר
טו דברת לעשות: ואקח את
ראשי שבטיכם אנשים חכמים
וירעים ואתן אותם ראשים
עליכם שרי אלפים ושרי
מאות ושרי חמשים ושרי
עשרות ושטרים לשבטיכם:
טז ואצוה את שפטיכם בעת
ההוא לאמר שמע בין אחיכם
ושפטתם צדק בין איש ובין
י אחיו ובין גרו: לא תכירו פנים
במשפט כקטן כגדל תשמעון
לא תגורו מפני איש כי
המשפט לאלהים הוא והדבר
אשר יקשה מפס תקרבון אלי
יח ושמעתי: ואצוה אתכם בעת
ההוא את כל הדברים אשר

יט תעשון: ונסע מחרב ונלך את
כל המדבר הגדול והנורא
ההוא אשר ראיתם דרך הר
האמרי כאשר צוה יהוה
אלהינו אתנו ובא עד קדש
כ ברנע: ואמר אלכם באתם עד
הר האמרי אשר יהוה אלהינו
כא נתן לנו: ראה נתן יהוה אלהיך
לפניך את הארץ עלה רש
כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך
לך אל תירא ואל תחת:
כב ותקרבון אלי כלכם ותאמרו
נשלחה אנשים לפנינו
ויחפרו לנו את הארץ וישבו
אתנו דבר את הדרך אשר
נעלה בה ואת הערים אשר
כג נבא אליהן: ויטיב בעיני הדבר
ואקח מפס שנים עשר אנשים
כד איש אחד לשבט: ויפנו ויעלו
ההרה ויבאו עד נחל אשכל
כה וירגלו אתה: ויקחו בידם
מפרי הארץ ויורדו אלינו
וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה
הארץ אשר יהוה אלהינו נתן
כו לנו: ולא אביתם לעלת ותמרו
כז את פי יהוה אלהיכם: ותרגו
באהליכם ותאמרו בשנאת
יהוה אתנו הוציאנו מארץ
מצרים לתת אתנו ביד האמרי
כח להשמידנו: אנה אנחנו עלים

דברים

א

ומערפין וגעלט ליהון רוס עליכון ריסא אלפאת וריסא מייאת וריסא כמסיניאת וריסא עשראת וחיכאם לאסבטכון: 16. ואצוה - וואצית אלא חכמכון פי דאליך אלוקת קאיילא סמאעו בין אכוותכון ותחכמו עדל בין רגול ובין אכו ובין גאריבו: 17. לא - לס תחקקו וגוה פיל חיכים כיל זגיר כיל כביר תסמעו לס תכאפו מן קדאם רגול אין אלחיכים לל רב הוא ואלכלאם אלדי יצעב מכון תקרבו אללי ואסמעו: 18. ואצוה - וואצית ליכון פי דאליך אלוקת אלא גמיע אלכלאם אלדי תצנעו: 19. ונסע - ורחלנא מן חורב ומצינא אלא גמיע אלבר אלעצים ואלמכיף דאליך אלדי נצרתו טריק גבל אלממורי כאלדי וצא אללה אלחנא לינא וגינא חיתא קדש ברנע: 20. ואמר - וקילית אליכון גית חיתא גבל אלממורי אלדי אללה אלחנא עטי לינא: 21. ראה - נצור עטא אללה אילחך קידמך אלא אלארץ טלאע וראת כאלדי כלם אללה אילאה אבתך לך לא תכאף ולא תפזאע: 22. ותקרבו - וקרבתו אללי כלכון וקלתו נבעת ארגל קדמנא ויגיסו לינא אלא אלארץ וירידו לינא גוואב אלא אלטריק אלדי נטלע פיהא ואלא אלקורא אלדי ניגי אליהון: 23. וייטב - וחסין פי חצרתו אלכלאם ואכר מנכון תנעשר שורפא רגול ואחיד ליסיביט: 24. ויפנו - ולתפתו וטלעו ליגבל ואיגו חיתא ואדי אלענקוד וגאסו ליהא: 25. ויקחו - ואכרו פי ידיהון מן תמר אלארץ ונולו אלינא וראדו לינא גוואב וקאלו חסניה אלארץ אלדי אללה אלחנא עטי לינא: 26. ולא - ולם רדתו לתטלעו וכלפתו אלא קול אללה אלחכון: 27. ותרגנו - ותחייאלתו פי כיאמכון וקלתו פי בגץ אללה לינא אכרג[נ]א מן ארץ מצר ליסלים לינא פי יד אלממורי ליפנינא: 28. אנה - וין נחנא טלעין אכוותנא דוובו אלא קלבנא קאיילא קום עצים ועאלי אכתר מינו קורא עצימאת

דברים 1. אלה - הדולי אלכלאם אלדי כלם מוסה אלא גמיע ישראל פי סהלית אלשאט פיל בר פיל סהלית קבאל קנזום בין פארן ובין תפל ולבן וחצרות ועיגיל דהב: 2. אחד - אדעשר יום מן חורב טריק גבאל שיעיר חיתא קדש ברנע: 3. ויהי - וכאן פי ארבעין סניה פי אדעשר שחר פי ואחיד לישחר כלם מוסה אלא בנין ישראל כי גמיע אלדי וצא אללה אלו אליהון: 4. אחרי - בעד צרבו אלא סיתן מליך אלממורי אלדי גאליס פי חשבון ואלא עוג מאלליך אלבתנאן אלדי גאליס פי עשתרת פי אדרעי: 5. בעבר - פי סהלית אלשט פי ארץ מואב טבק מוסה ביר אלא אלשריעא האדי קאיילא: 6. ה' - אללה אלחנא כלם אלינא פי חרב קאיילא כאפייה ליכון גלוס פי גבל האדא: 7. פנו - לתפתו ורחאלו ליכון ודכילו גבאל אלממורי ואלא גמיע גיראנו פי סהלית פיל גבל ופיל וטייה ופיל קבליה ופי חפית אלבחר ארץ אלכנעני ואללכנאן חיתא נהר אלעצים נהר אלפרא: 8. ראה - נצור געלת קדמכון אלא אלארץ דכילו וורתו אלא אלארץ אלדי חלף אללה לאבתכון לאברהם ליצחק וליעקוב ליאעטי ליהון ולנסלהון תבעהון: 9. ואמר - וקילית אליכון פי דאליך אלוקת קאיילא לס אגציר לווחדי אחמיל ליכון: 10. ה' - אללה אלהכון כתר ליכון והוודאכון אליום כי כווכיב אלסמא לל כיתרא: 11. ה' - אללה אילאה אבתכון יזיר עליכון מתלכון אלף מרא ויבריק ליכון כאלדי כלם ליכון: 12. איכה - כיף אסתחמיל לווחדי תעבכון וחמלכון וכצומתכון: 13. הבו - האתו ליכון ארגל עולמא ופוחמא ומערפין לאסבטכון ואווכלון פי רוסכון: 14. ותענו - וגוובתו לי וקלתו חסין אלכלאם אלדי כלמת לתצנעו: 15. ואקח - ואכת <!> אלא רוס אסבטכון ארגל עולמא

א

1. בעבר הירדן - במישור הנהר, בעמק הנהר, כמו שתרנגם את בערבה בהמשך הפסוק. בד: פי קאטיע אלשט - בעבר הנהר. סוף - קנזום = גד: קולוזם. ב: בחר אלקולוזם - ים סוף. ודי זהב - ועגל הזהב, על פי ת"א (ועל דעבדו עיגל דדהב), וכן רש"י: הוכיח על העגל שעשו בשביל רוב זהב שהיה להם. בד: העתיקו את השם בעברית. 5. הואיל - הסכים. בגד: ביד - התחיל, כפירוש רש"י: התחיל; וכן הראב"ע: והנה משה החל לפרש לבנים שנולדו במדבר. באר - תרגם במשמע באר. בגד: יפסיר - פירש, כת"א

(פריש). 12. ומשאכס - וכן גד: וחמלאתכון. ב: ושנאלכון - ועסקיכם. 13. בראשיכם - תרגם טילולית, לעומת זאת בד: ואווכלון רוס עליכון - ואפנס ראשים עליכם, כת"א (ואמנינון רישין עליכון). 15. ואקח - ואכת = בד: ואכדת. ושטרים - ושופטים, כשם שתרנגם בפסוק הבא: ושפטים - חכמכון. בד: ועוראף - שוטרים, כתרנגום רס"ג: וערפא. 16. ושפטתם - בד: ותשרעו - נרדפים. 21. תחת - תפחד. בד: תינכסיר - תישבר, כת"א (תתבר). 27. ותרגנו - ורטינא. ב: ותמנצבתו - והתכעפתם. גד ותצטרו - והרפתם. וציצינא - אכרנא = בד: אכרגנא. 28. בשמים - בד: לינחוו

אחינו המסו את לבבנו לאמר
עם גדול ורם ממנו ערים
גדלת ובעזרת בשמים וגם בני
ענקים ראינו שם: ואמר אלכם
לא תערצון ולא תיראון
מהם: יהוה אלהיכם ההלך
לפניכם הוא ילחם לכם ככל
אשר עשה אתכם במצרים
לעיניכם: ובמדבר אשר ראית
אשר נשאף יהוה אלהיך
כאשר ישא איש את בנו
בכל הדרך אשר הלכתם עד-
באכם עד המקום הזה: ובדבר
הזה אינכם מאמינים ביהוה
אלהיכם: ההלך לפניכם בדרך
לתור לכם מקום לחנתכם
באש | לילה לראתכם בדרך
אשר תלכו-בה ובענן יומם:
וישמע יהוה את קול דבריכם
ויקצף וישבע לאמר: אם-
יראה איש באנשים האלה
הדור הרע הזה את הארץ
הטובה אשר נשבעתי לתת
לאבותיכם: זולתי כלב בן-
יפנה הוא יראנה ולו-אתן את-
הארץ אשר דרך-בה ולבנו
יען אשר מלא אחרי יהוה:
וגם-בי התאנף יהוה בגללכם
לאמר גם-אתה לא-תבא שם:
יהושע בן-נון העמד לפניך

הוא יבא שמה אתו חזק פי-
הוא ונחלנה את-ישראל:
וטפכם אשר אמרתם לבן
יהוה ובניכם אשר לא-ידעו
היום טוב ורע המה יבאו שמה
ולהם אתננה והם יירשוה:
ואתם פנו לכם וסעו המדברה
דרך ים-סוף: ותענו | ותאמרו
אלו חטאנו ליהוה אנחנו
נעלה ונלחמנו ככל אשר-צונו
יהוה אלהינו ותחגרו איש
את-כלי מלחמתו ותהינו
לעלת ההרה: ויאמר יהוה
אלו אמר להם לא תעלו ולא-
תלחמו כי אינני בקרבכם ולא
תנגפו לפני איביכם: ואדבר
אליכם ולא שמעתם ותמרו
את-פי יהוה ותזדו ותעלו
ההרה: ויצא האמרי הישב
בהר ההוא לקראתכם וירדפו
אתכם כאשר תעשינה
הדברים ויכתו אתכם בשעיר
עד-חרמה: ותשבו ותבכו לפני
יהוה ולא-שמע יהוה בקלכם
ולא האזין אליכם: ותשבו
בקדש ימים רבים כימים אשר
ישבתם: ונפן ונסע המדברה
דרך ים-סוף כאשר דבר יהוה
אלו ונסב את-הר-שעיר ימים
רבים:

חמישי
ב ויאמר יהוה אלי לאמר: ס
ג רב-לכם סב את-ההר הזה
ד פנו לכם צפנה: ואת-העם צו
לאמר אתם עברים בגבול
אחיכם בני-עשו הישבים
בשעיר וייראו מפם ונשמרתם
ה מאד: אל-תתגרו בם כי לא-
אתן לכם מארצם עד מדרך
כף-רגל פי-ירשה לעשו נתתי
ו את-הר שעיר: אכל תשברו
מאתם בכסף ואכלתם וגם-
מים תכרו מאתם בכסף
ז ושתיתם: כי יהוה אלהיך
ברכה בכל מעשה ידך ידע
לכתך את-המדבר הגדל הזה
זה | ארבעים שנה יהוה אלהיך
ח עמך לא חסרת דבר: ונעבר
מאת אחינו בני-עשו הישבים
בשעיר מדרך הערבה מאילת
ומעצון גבר
ונפן ונעבר דרך מדבר
ט מואב: ויאמר יהוה אלי אל-
תצר את-מואב ואל-תתגר בם
מלחמה כי לא-אתן לה מארצו
ירשה כי לבני-לוט נתתי את-
י עד ירשה: האמים לפנים ישבו
בה עם גדול ורב ורם כענקים:
יא רפאים יחשבו אף-הם כענקים
והמאבים יקראו להם אמים:
יב ובשעיר ישבו החרים לפנים

וקצדתו וטלעתו ליגבל: 44. ויצא - וכרג אלאמורי גאלים פי דאליך אלגבל למלאקתכון ורגדו ליכון כאלדי יצנעו אלנחל וערבו ליכון פי שער חיתא חרמה: 45. ותשבו - ורגעתו ובכיתו קדאם אללה ולם סימיע אללה פי צוטכון ולם סנאט אליכון: 46. ותשבו - וגלסתו פי קדש איאם כיתירין כיל איאם אלדי גלסתו:

ב

1. ונפן - ולתפתנא ורחלנא לל בר טריק בחר אלקנוזם כאלדי כלם אללה אללי ודורנא אלא גבל שער איאם כתירין: 2. ויאמר - וקאל אללה אללי קאיילא: 3. רב - כפאייה ליכון תחווט אלא גבל האדא אלפתו ליכון שמאלי: 4. ואת - ואלא אלקום וואצי קאיילא אנתו פאייתין פי תיכים אכוותכון בנין עשו אלגאלסין פי שער ויכאפו מנכון ותחרזו גרא: 5. אל - לא תחתרשו פיהון אין לם אעטי ליכון מן ארעהון חיתא מדוואס קדאם ריגיל אין ורתיה לעשו עטית אלא גבל שער: 6. אבל - מגאל תשתרו מן ענדהון פיל פיצא ותאכלו ואיצא מא תשתרו מן ענדהון פיל פיצא ותשרבו: 7. כי - אין אללה אילחך ברכך פי גמיע צנעית ידיך עיריף מציין אלא בר אלעצים האדא האדא ארבעין סניה אללה אלהך מעך לם נקצת שאיי: 8. ונעבר - ופיתנא מן ענד אכוותנא בנין עשו אלגאלסין פי שער מן טריק אלסהליה מאילת ומעציון גבר ולתפתנא ופיתנא טריק בר מואב: 9. ויאמר - וקאל אללה אללי לא תחאציר אלא מואב ולא תחתיריש פיהון חרב אין לם אעטי לך מן ארצו ורתיה אין לבנין לוט עטית אלא ער ורתיה: 10. האמים לפנים גלאסו פיהא קום עצים ובתיר ועאלי כענקים: 11. רפאים ינחסבו איצא הימא כענקים והמאבים יתסמו ליהון אמים: 12. ובשעיר - ופי שער גאלסו אלחורים קדמהון ובנין עשו יוורתוהון

וחסינאת פיל סמא ואיצא בנין ענק נצרנא תם: 29. ואמר - וקילית אליכון לם תנכסרו ולם תכאפו מנהון: 30. ה' - אללה אלהכון אלמאצי קדמכון הוא יתחרב ענכון כי גמיע אלדי ציניע מעכון פי מצר לחצרתכון: 31. ובמדבר - ופיל בר אלדי נצרת אלדי כברך אללה אלהך כאלדי יכאביר רגול אלא בנו פי גמיע אלטריק אלדי מציתו חיתא מגיכון חיתא אלמכאן הדא: 32. ובמדבר - ופיל בר <!> האדא ליסכון מאמנין פי קול אללה אלהכון: 33. ההלך - אלמאצי קדמכון פיל טריק ליגיס ליכון מכאן לחסתכון פיל נאר ביליל לירוויכון פיל טריק אלדי תמצו פיהא ופיל גומם בינהאר: 34. וישמע - וסימיע אללה אלא צוט כלמכון וצכט וחלף קאיילא: 35. אם - אנכאן ינצור רגול פיל ארגל הדולי גיל אלדאדי האדא אלא אלארץ חסניה אלדי חלפת ליאעטי ליאבתכון: 36. זולתי - פקט כלב איבין יפנה הוא ינצרהא ולם <!> אעטי אלא אלארץ אלדי דס פיהא ולבנינו גיזא אלדי כמל ורא טאעית אללה: 37. גם - איצא פי אתגצב אללה פי סבבכון קאיילא איצא אנתא לם תיגי תם: 38. יהושע איבין נון אלואקיף קידמך הוא יגי תם אלו קווי אין הוא יוורתהא אלא ישראיל: 39. וטפכם - וטפלכון אלדי קלתו לנהביה יכון ובנינכון אלדי לם יערפו אליום חסין וראדי הימא יגו תם ולהון אעטיהא והימא יוורתוהא: 40. ואתם - ואנתו אלפתו ליכון ורחלו לל בר טריק בחר אלקנוזם: 41. ותענו - וגוובתו וקלתו אללי כטינא קדאם אללה נחנא נטלע ונתחרב כי גמיע אלדי וצאנא אללה אלהנא ותזנרתו רגול אלא אוואני חרבו והוודנא לינטלע ליגבל: 42. ויאמר - וקאל אללה אללי קול ליהון לם תטלעו ולם תתחרבו אין ליסי פי מבינכון ולם תנצרכו קדאם עדוונכון: 43. ואדבר - וכלמת אליכון ולם סמעתו וכלפתו אלא קול אללה

ראב"ע: ותאמרו הן. ב: ובדיתו - והתחלתם. גר: וטאבקתו - והסכמתם. 43. ותזדו - ועשיתם ככוונה או כודון, וכן בגר, כת"א (וארשעתון). 46. ותשבו - וכן בגר. ג: ואתעווקתו - והתעכבתם.

ב

1. ונפן - וכן גר. ב: והווננא - נרדפים, אך בפסוק 3 תרגם כמו ב: תחווטו. גר המשיכו בפועל: תדורו. 4. ונשמרתם - וכן ב: ד: ותתחפצו - נרדפים. 10. האמים לפנים - לא תרגם. ב: אלמיהיבין מין קדים - הנוראים, האיומים מלפנים, כתרגום רס"ג: אלמיהיבין. ג: אלמכיפין אלמיהיבין - הנוראים. ד: לא תרגם את האיומים, ותרגם את לפנים - מן קדים. כענקים - לא תרגם. בגר: כלובכרא - כניבורים, כת"א (כנבריא), וכתרגום רס"ג: כאלובכאריק, וכן בהמשך. 11. רפאים - לא תרגם. בגר - אלובכאברא - הגיבורים, כת"א (גברין), וכן בהמשך. 12. יירשום - וכן

אלסמא - עד השמים, כת"א (עד צית שמיא). בני ענקים - בני ענק. בגר: אלובכאברה - הגיבורים, כת"א (גבריא). 29. תערצון - תישברו, וכן בגר, כת"א (תתברון). 31. נשאך - גידל אותך, בגר: חסלך - נשאך. 32. ובמדבר - ובמדבר, כנראה גרירה אחר תחילת הפסוק הקודם. ב: ופיל כלם. ד: ופי הל כלם - תרגום מילולי. בח' - בסצוות ה', וכן ב, כת"א (במימרא דה'). ד: פי אללה - בח'. 33. באש - תרגום מילולי. בגר: בעמוד נאר - בעמוד אש, כת"א (בעמודא דאישתא). ובענן - תרגום מילולי. בגר: ופי עמוד אלנוסם - ובעמוד ענן, כת"א (בעמודא דעננא). 36. זולתי - בגר: מן גיר - בלעדי - נרדפים. ולו - תרגם כמילת שלילה. בגר: ואילו. אחרי ה' - אחרי משמעת ה', תורת ה', כת"א (בתר דחלתא דה'). 41. כלי - ב: עידיה. גר: עוידית - נרדפים. ותחינו - והננו, כפירוש רש"י: לשון הננו ועלינו אל המקום. זה הלשון שאמרתם לשון הן, כלומר נזדמנתם, וכן

ובני עשו יירשום וישמידום
מפניהם וישבו תחתם כאשר
עשה ישראל לארץ ירשתו
יג אשר נתן יהוה להם: עתה
קמו ועברו לכם את-נחל זרד
יד ונעבר את-נחל זרד: והימים
אשר-הלכנו | מקדש ברנע
עד אשר-עברנו את-נחל זרד
שלשים ושמנה שנה עד-תם
כל-הדור אנשי המלחמה
מקרב המחנה כאשר נשבע
טו יהוה להם: וגם יר-יהוה היתה
בם להמם מקרב המחנה עד
טז תמם: ויהי כאשר-תמו כל-
אנשי המלחמה למות מקרב
העם:
יז וידבר יהוה אלי לאמר:
יח אתה עבר היום את-גבול
יט מואב את-ער: וקרבת מול בני
עמון אל-תצרם ואל-תתגר
בם כי לא-אתן מארץ בני-
עמון לה ירשה כי לבני-לוט
כ נתתיה ירשה: ארץ-רפאים
תחשב אף-הוא רפאים וישבו-
בה לפנים והעמנים יקראו
כא להם זמזמים: עם גדול ורב
ורם כענקים וישמידם יהוה
מפניהם ויירשם וישבו
כב תחתם: כאשר עשה לבני עשו
הישובים בשעיר אשר השמיד

את-החרי מפניהם ויירשם
וישבו תחתם עד היום הזה:
כג והעוים הישובים בחצרים עד-
עזה כפתרים היצאים מכפתר
כד השמידם וישבו תחתם: קומו
סעו ועברו את-נחל ארנן ראה
נתתי בידך את-סיחון מלך-
חשבון האמרי ואת-ארצו
החל רש והתגר בו מלחמה:
כה היום הזה אחל תת פחדך
ויראתך על-פני העמים תחת
כל-השמים אשר ישמעון
שמעך ורגזו וחלו מפניך:
כו ואשלח מלאכים ממדבר
קדמות אל-סיחון מלך חשבון
כז דברי שלום לאמר: אעברה
בארצה בדרך בדרך אלך לא
כח אסור ימין ושמאול: אכל
בכסף תשברני ואכלתי ומים
בכסף תתן-לי ושתיתי רק
כט אעברה ברגלי: כאשר עשו-
לי בני עשו הישובים בשעיר
והמואבים הישובים בער עד
אשר-אעבר את-הירדן אל-
הארץ אשר-יהוה אלהינו
ל נתן לנו: ולא אבה סיחון מלך
חשבון העברנו בו כי-הקשה
יהוה אלהיך את-רוחו ואמץ
את-לבבו למען תתו בידך
כיום הזה:

שישי
לא ויאמר יהוה אלי ראה
החלתי תת לפניך את-סיחון
ואת-ארצו החל רש לרשת
לב את-ארצו: ויצא סיחון
לקראתנו הוא וכל-עמו
לג למלחמה יהצה: ויתנהו יהוה
אלהינו לפנינו ונך אתו ואת-
לד בנו ואת-כל-עמו: ונלכד את-
כל-עריו בעת ההוא ונחרם
את-כל-עיר מתם והנשים
והטף לא השארנו שריד:
לה רק הבהמה בזזנו לנו ושלל
לו הערים אשר לכדנו: מערער
אשר על-שפת-נחל ארנן
והעיר אשר בנחל ועד-הגלעד
לא היתה קריה אשר שגבה
ממנו את-הכל נתן יהוה
לז אלהינו לפנינו: רק אל-ארץ
בני-עמון לא קרבת כל-יד
נחל יבק וערי ההר וכל אשר-
גא ציה יהוה אלהינו: ונפן ונעל
דרך הבשן ויצא עוג מלך-
הבשן לקראתנו הוא וכל-עמו
ב למלחמה אדרעי: ויאמר יהוה
אלי אל-תירא אתו כי בידך
נתתי אתו ואת-כל-עמו ואת-
ארצו ועשית לו כאשר עשית
לסיחון מלך האמרי אשר יושב
ג בחשבון: ויתן יהוה אלהינו
בידנו גם את-עוג מלך-הבשן

ימין ושמאל: 28. אכל - מגאל פיל פיצא תביע לי ואכול ומא פיל פיצא תעטי לי ואשרב פקט אפות פי רגלאי: 29. כאשר - כאלדי צינעו לי בנין עשו אלגאלסין פי שעייר ואלמואבים אלגאלסין פי ער חיתא אלדי אפות אלא אלשט אלא אלארץ אלדי [אללה] אלהנא עטי לינא: 30. ולא - ולם ראד סיחן מאלך חשבון פיתנא פי אין צעב אללה אלהך אלא אלהמו ויקווי אלא קלבו לאגל יסלמו פי ירך כל יום האדא: 31. ויאמר - וקאל אללה אליי נצור תגאלית לא[ס]לים קדאמך אלא סיחן ואלא ארצו אתגאלית לאהגגו לתוורת אלא ארצו: 32. ויצא - וכרג סיחן למלאקיתנא הוא וגמיע קומו לל חרב יהצה: 33. ויתנהו - וסלאמו אללה אלהנא קדמנא וצרבנא אלו ואלא בנינו ואלא גמיע קומו: 34. ונלכד - וסתמלכנא אלא גמיע קורא פי דאליך אלוקת ותלפנא אלא גמיע קריית אלארגאל ואלנסוואן ואלטפיל לם בקינא מכאליץ: 35. רק - פקט לבהימיה נהבנא לינא וסלב אלקורא אלדי סתמלכנא: 36. מערער אלדי עלא חפית אלואדי ארנן ואלקרייה אלדי פיל ואדי וחיתא אלגלעד לם כאנית קרייה אלדי עליית מיננא אלא אלכיל סלם אללה אלהנא קידמנא: 37. רק - פקט אלא ארץ בנין עמון לם קרבת גמיע ליזיק נחל יבוק וקורא אלגבל וגמיע אלדי וצא אללה אלהנא:

ג

1. ונפן - ולתפתנא וטלענא טריק אלבתנאן וכרג עוג מאלך אלבתנאן למלאקיתנא הוא וגמיע קומו לל חרב אדרעי: 2. ויאמר - וקאל אללה אליי לא תכאף מינו אין פי ירך סלמת אלו ואלא גמיע קומו ואלא ארצו ותצענע לו כאלדי צניעית לסיחן מאלך אלאמורי אלדי גאליס פי חשבון: 3. ויתן - וסלם אללה אלהנא פי ידינא איצא אלא עוג מאלך אלבתנאן ואלא גמיע קומו וצרבנא חיתא ליס

ופנאהון מן קדמהון וגלסו מוצעהון כאלדי ציניע ישראל לארץ ורתו אלדי עטי אללה ליהון: 13. עתה - הלאן קומו ופותרו ליכון אלא ואדי זרד ופיתנא אלא ואדי זרד: 14. והימים - ואלאייאם אלדי מצינא מן קדש ברנע חיתא אלדי פיתנא אלא ואדי זרד תמינא ותלתין סניה חיתא תכימול גמיע אלגיל ארגל אלהרב מן מאבין אלמחאט כאלדי חלאף אללה ליהון: 15. וגם - ואיצא אפית אללה כאנית פיהון ליהומהון מן מאבין אלמחאט חיתא תכמלהון: 16. ויהי - וכאן כאלדי כימלו גמיע ארגל אלהרב לימות מן מאבין אלקום: 17. וידבר - וכלם אללה אליי קאילא: 18. אתה - אנתא פאיית אליום אלא תיכים מואב אלא ער: 19. וקרבת - ותקרב קבאל בנין עמון לא תצייקהון ולא תחתיריש פיהון אין לם אעטי מן ארץ בנין עמון לך ורתיה אין לבנין לוט עטיתהא ורתיה: 20. ארץ - ארץ גבאברה תנחסיב איצא היא גבאברה גאלסו פיהא קדאם ואלעמונים יסאמו ליהון זמזמים: 21. עם - קום עצים וכתיר ועאלי כי גבברה ופנאהון אללה מן קדמהון וורתוהון וגאלסו מוצעהון: 22. כאשר - כאלדי ציניע לבנין עשו אלגאלסין פי שעייר אלדי פנא אלא אלחורי מן קדמהון וורתוהון וגאלסו מוצעהון חיתא אליום האדא: 23. והעוים אלגאלסין פי חצרים חיתא עזה כפתרים אלכרגין מן כפתר פאנוהון וגאלסו מוצעהון: 24. קומו - רחאלו ופותרו אלא ואדי ארנון נצור סלמת פי ירך אלא סיחן מאלך חשבון אלאמורי ואלא ארצו בידי יוורת וחתיריש פי חרב: 25. היום - אליום האדא באדי געל פזער וכופך עלא וגה אלואמם תחת גמיע אלסמא אלדי יסמעו סיטך ויתגצבו ויפזעו מן קדאמך: 26. ואשלח - ובעת <!> רוסלא מן בר קדמות אלא סיחן מאלך חשבון כלם סלאם קאילא: 27. אעברה - אפות פי ארצך פיל טריק פיל טריק אמצו לם אזול

לפורט סעיד. ראה קאפח 1984, עמ' לג. 25. ורגזו וחלו - ב: ויירתנו וינכיסרו - וירעדו, וישכרו. ג: וירתנו וינגעזו - נרדפים. 28. ברגלי - וכן בד. ג: בגמאעית - בקהלי. 31. החלתי - התגליתי. בד: בדי - התחלתי. וכן החל שכהמשך הפסוק. 34. שריד - ניצול. ב: מיתבקי: ד: בקיה - שארית - נרדפים. 36. שגבה - עלתה, וכן ג. בד: קוית - חוקה, כת"א (דתקיפת). 37. יד - אצל. ב: גנב - צד. ג: שט - גדה.

גד. ב: יהגהוהון - יגרשו. 19. תצרם - תציק להם. בד: תחצירהון - תשים עליהם טצור. 20. זמזמים - לא תרגם. ב: מיחסיבגיה - זוממים, מחשבים, כת"א (חשבני), ורס"ג תרגם: דו אלהמם - אנשי מויות או מחשבות. ג: קוואייא - חזקים. 23. כחצרים - לא תרגם, וכן בד. כפתרים - לא תרגם, וכן ד. ב: אלדימייאטייה = ג: צומייאטייה, כתרנום רס"ג: ואלדמייאטיון, והכוונה לדמיאט אשר על הפלג המזרחי של הנלוס, ממערב

וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וַנִּפְּחֵהוּ עַד־בְּלַתִּי
 י הַשְּׂאִיר־לוֹ שְׂרִידִי: וְנִלְכַּד אֶת־
 כָּל־עַרְוִי בַּעַת הַהוּא לֹא הִיטָה
 קָרִיָּה אֲשֶׁר לֹא־לִקְחָנוּ מֵאֵתָם
 שְׂשִׁימִים עִיר כָּל־חֶבֶל אֲרָגָב
 ה מִמַּלְכַּת עֹג בְּבִשָּׁן: כָּל־אֱלֹהֵי
 עָרִים בְּצִרַת חֹמֶה גְּבוּהָ
 דִּלְתִּים וּבְרִיחַ לְבַד מַעְרֵי הַפְּרוֹזִי
 י הִרְבֵּה מְאֹד: וַנַּחֲרֵם אוֹתָם
 כָּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ
 חֲשֹׁבוֹן הַחֲרָם כָּל־עִיר מֵתָם
 י הַנָּשִׁימִים וְהַטָּף: וְכָל־הַבְּהֵמָה
 ח וְשִׁלַּל הָעָרִים בְּזֹנוֹ לָנוּ: וַנִּקַּח
 בַּעַת הַהוּא אֶת־הָאָרֶץ מִיַּד
 שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בַּעֲבֹר
 הַיַּרְדֵּן מִנַּחַל אֲרֹנָן עַד־הַר
 ט חֶרְמוֹן: צִידֵינִים יִקְרָאוּ לַחֲרָמוֹן
 שְׂרִין וְהָאֲמֹרִי יִקְרָאוּ־לוֹ שְׁנִיר:
 י כָּל־עָרֵי הַמִּישׁוֹר וְכָל־הַגְּלֵעָד
 וְכָל־הַבִּשָּׁן עַד־סִלְכָה וְאֲדָרְעִי
 יא עָרֵי מַמְלַכַת עֹג בְּבִשָּׁן: כִּי רַק־
 עֹג מֶלֶךְ הַבִּשָּׁן נִשְׂאָר מִיָּתֶר
 הָרַפָּאִים הֵנָּה עֲרָשׁוֹ עֲרֵשׁ בְּרוֹזַל
 הָלָה הוּא בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן תִּשַׁע
 אֲמוֹת אֶרְפָּה וְאַרְבַּע אֲמוֹת
 יב רַחְבָּהּ בְּאֶמֶת־אִישׁ: וְאֶת־
 הָאָרֶץ הַזֹּאת יִרְשֵׁנוּ בַּעַת הַהוּא
 מַעְרָעֵר אֲשֶׁר־עַל־נַחַל אֲרֹנָן
 וְחֲצִי הַר־הַגְּלֵעָד וְעָרָיו נָתַתִּי
 יג לְרֹאבוּנִי וּלְגָדִי: וְיִתֵּר הַגְּלֵעָד

וְכָל־הַבִּשָּׁן מִמַּלְכַת עֹג נָתַתִּי
 לְחֲצִי שִׁבְט הַמְּנַשֶּׁה כָּל חֶבֶל
 הָאֲרָגָב לְכָל־הַבִּשָּׁן הַהוּא
 יד יִקְרָא אֶרֶץ רַפָּאִים: יֹאִיר בֶּן־
 מְנַשֶּׁה לָקַח אֶת־כָּל־חֶבֶל
 אֲרָגָב עַד־גְּבוּל הַגִּשְׁוֹרִי
 וְהַמַּעַכְתִּי וַיִּקְרָא אֹתָם עַל־
 שְׁמוֹ אֶת־הַבִּשָּׁן חֹת יֹאִיר עַד
 טו הַיּוֹם הַזֶּה: וְלִמְכִיר נָתַתִּי אֶת־
 טז הַגְּלֵעָד: וּלְרֹאבוּנִי וּלְגָדִי נָתַתִּי
 מִן־הַגְּלֵעָד וְעַד־נַחַל אֲרֹנָן תּוֹךְ
 הַנַּחַל וּגְבוּל עַד יֶבֶק הַנַּחַל
 יז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן: וְהָעֲרֵבָה
 וְהַיַּרְדֵּן וּגְבוּל מִפְּנֵת וְעַד יַם
 הָעֲרֵבָה יַם הַמֶּלַח תַּחַת אֲשֹׁדֶת
 יח הַפְּסָגָה מִזְרַחָה: וְאֵצֶו אֶתְכֶם
 בַּעַת הַהוּא לֵאמֹר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ
 הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חֲלוּצִים תַּעֲבֹרוּ
 לִפְנֵי אַחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־
 יט בְּנֵי־חִיל: רַק נִשְׁיכֶם וּטְפַכֶם
 וּמִקְנֶכֶם יִדְעָתִי כִּי־מִקְנֶה רַב
 לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי
 כ לָכֶם: עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה
 לְאַחֵיכֶם כָּכֶם וַיִּרְשׁוּ גַם־
 הֵם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בַּעֲבֹר הַיַּרְדֵּן
 וּשְׁבַתֶּם אִישׁ לִירְשָׁתוֹ אֲשֶׁר
 כא נָתַתִּי לָכֶם: וְאֶת־יְהוֹשֻׁעַ
 צִוִּיתִי בַּעַת הַהוּא לֵאמֹר עֵינִיךָ

הִרְאֵת אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְשְׁנֵי הַמַּלְכִּים
 הָאֵלֶּה כֵּן־יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל־
 הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר אֵתָה עֹבֵר
 כב שְׂמָה: לֹא תִירָאוּ כִּי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם:
 וְאֶתְחַנֵּן וְאֶתְחַנֵּן
 ס וְאֶתְחַנֵּן אֶל־יְהוָה
 כד בַּעַת הַהוּא לֵאמֹר: אֲדֹנִי יְהוָה
 אֵתָה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת־
 עַבְדְּךָ אֶת־גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת־יֹדְךָ
 הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ
 כה וּכְגִבּוּרְתְּךָ: אַעֲבֹרָה־נָא וְאִירָאָה
 אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בַּעֲבֹר
 הַיַּרְדֵּן הַהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבֵּנָן:
 כז וַיַּעֲבֹר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא
 שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 רַב־לְךָ אֶל־תּוֹסֵף דְּבַר אֵלַי עוֹד
 כח בְּדַבֵּר הַזֶּה: עֲלֶה | רֹאשׁ הַפְּסָגָה
 וּשְׂא עֵינֶיךָ יְמִינָה וּצְפֹנָה וְתִמְנָה
 וּמִזְרַחָה וְרֹאאָה בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא
 כט תַּעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: וְצֹו
 אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקָהוּ וְאַמְצֵהוּ
 כִּי־הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה
 וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ
 לד אֲשֶׁר תִּרְאָה: וְנִשְׁבַּ בְּגִיָּא מוֹל
 בֵּית פְּעוֹר:

דא וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל־
 הַחֲקִים וְאֶל־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר

18. ואצו - וואצית ליכון פי דאליך אלוקת קאילא אללה
אלהכון עטא ליכון אלא אלארץ האדי לתווראתוהא
מקלדין תפוטו קדאם אכוותכון בנין ישראל גמיע בנין
דוחיל: 19. רק - פקט נטוונכון וטפלכון ובושכון עריפית
אין בוש כתיר ליכון יגלסו פי קורכון אלדי עטית ליכון:
20. עד - חיתא אלדי יראיח אללה לאכוותכון מתלכון
ויוורתו איצא הימא אלא אלארץ אלדי אללה אלהכון עטי
ליהון פי קטיע אלשט ותרגעו רגול לוורתו אלדי עטית
ליכון: 21. ואת - ואלא יהושע ווצית פי דאליך אלוקת
קאילא עיונך נצרת אלא גמיע אלדי ציניע אללה אלהכון
לתנין צולטין הדולי כידא יצנע אללה לגמיע צלטינא
אלדי אנתא פאיית תם: 22. לא - לם תכאפו מנהון אין
אללה אלהכון הוא תחרב ליכון: 23. ואתחנן - וצלית
קודם אללה פי דאליך אלוקת קאילא: 24. אדני - אללה
אלרב אנתא ברית לתרווי אלא עבדך אלא עצמיתך ואלא
ידך אלקווייה אלדי מינו טאייק פיל סמא ופיל ארץ אלדי
יצנע כי צנעיתך וכי סגיתך: 25. אעברה - אפות הלאן
ואנצור אלא אלארץ חסניה אלדי פי קטיע אלשט גבל חסין
האדא ואללבנאן: 26. ויתעבר - ותכלק אללה פי
לאגלכון ולם סימיע אליי וקאל אללה אליי כאפייה לך לא
תעוויץ כאלים אליי עאד פיל כלאם האדא: 27. עלה -
טלאע ראס עלווייה ורפאע עיונך גרבי ושמאלי וקבלי
ושרקי ונצור פי עיונך אין לם תפות אלא אלשט האדא:
28. וצו - וואצי אלא יהושע וקווי ואיידו אין הוא יפות
קדאם קום האדא והוא יוורית ליהון אלא אלארץ אלדי
תנצור: 29. ונשב - וגלסנא פיל ואדי קבל בית פעור:

ואתחנן

ד

1. ועתה - והלאן ישראל שמע <!> אלא רסום ואלא
אלאחכאם אלדי אנא מעלים ליכון לתצנעו לאגל תעישו

בקא לו מתבקי: 4. ונלכד - וסתמלכנא אלא גמיע קורא
פי דאליך אלוקת לם כאנית קרייה אלדי לם אכרנא מן
ענדהון סתין קרייה גמיע צארי לקסורא צלטינית עוג פיל
בתנאן: 5. כל - גמיע הדולי קורא חצינא צור עלייה
אבוואב ודרבוס מנגיר קורא אלפרזי כתיר גרא: 6. ונחרם
- ותלפנא ליהון כאלדי צנענא לסיתן מאלך חשבון תליף
גמיע קריית אלארגאל אלנסוואן ואלטיפיל: 7. וכל -
וגמיע בהימיה וסלב אלקרייה נהבנא לינא: 8. ונקח -
ואכרנא פי דאליך אלוקת אלא אלארץ מן יד תנין צולטין
אלאמורי אלדי פי קטע אלשט מן ואדי ארנן חיתא גבל
חרמון: 9. צידנים יסאמו לחרמון שריון ואלאמורי יסאמו
לו שניר: 10. כל - גמיע קורא אלמישר וגמיע אלגלעד
וגמיע אלבתנאן חיתא סלכה ואדרעי קורא צלטינית עוג
פיל בתנאן: 11. כי - אין פקט עוג מאלך אלבתנאן
תבקא מן באקית גבאברא הוודא פרשיתו פריש חריר
הוולא היא פי כצומית בנין עמון תסע תצרוע טולהא
וארבע תצרוע ערצהא פי צראע רגול: 12. ואת - ואלא
אלארץ האדי ורתנא פי דאליך אלוקת מן ערער אלדי עלא
ואדי ארנן וניציף גבאל גלעד וקורא עטית לרובני ולגדי:
13. ויתר - ופצלית אלגלעד וגמיע אלבתנאן צלטינית עוג
עטית לניציף סיביט מנשה גמיע צארי לקסורא לגמיע
בתנאן דאליך יתסמא ארץ גבאברא: 14. יאיר איבין
מנשה אכד אלא גמיע צארי לקצורא חיתא תכים אלגשורי
ולמעכתי וסמא ליהון עלא אסמו אלא אלבתנאן חות יאיר
חיתא אליום האדא: 15. ולמכיר עטית אלא אלגלעד:
16. ולראובני ולגדי עטית מן גלעד וחיתא ואדי ארנן וצט
אלואדי <ותכים וחיתא יבק אלואדי תכים בנין עמון:
17. והערבה - ואלסהליה ואלשאט> ותכים מכנרת וחיתא
בחר גרבי בחר אלמאליח תחת ספך עלווייה שרקי:

ג

4. חבל ארגב - חומת הארמונות, כנראה על פי רש"י: וראיתי תרגום
ירושלמי במגילת אסתר קורא פלסין טרכונין למדתי חבל ארגוב הפרסיא
היכל מלך. כלומר שמלכות נקראת על שמה. בד: קיסם ארגוב - חלק ארגוב.
ג: חבל - קסמית - חלק, וכן להלן. 10. המישר - לא תרגם. ב: אלסהל.
ד: אלסהלית - המישור או העמק, כתרגום רס"ג: ואלסהל. הגלעד - וכן ב.
ד: אלנוראש, כתרגום רס"ג: אלגרש. 11. ערשו ערש - וכן ב: פרשתו
פרשית - משכבו משכב או מצעו מצע, וכן ג. ד: תכתו תכת - ספה, כיסא
מלוכה. ברבת - תרגם מלשון ריב. בד לא תרגם. 13. ויתר - וכן ב.
ד: ובקית - נרדפים. 14. חות יאיר - לא תרגם. ב: ציאיא. ד: צוייאע -

שדות או כפרים, כת"א (כפרני יאיר). 16. ונבל - תרגום סוף פסוק זה
ותחילת הפסוק הבא חסרים בתרגומנו, והושלמו על פי ב. 17. מכנרת -
וכן ד. בג: בחר טכארייה - ים טכריה, וראה לעיל, כמדבר לד 11. ים הערבה
- הים המערבי. בד: בחר אלסהלית - ים הערבה או המישור. אשדת הפסגה
- שפך הרמה. בד: ספך אלקלעא - שפך המבצר, בדומה לתרגום רס"ג:
מצב אלקלעא - שפך המבצר. ג: סיפל אלקלעא, סקאלית אלקלעא,
מנדרונית אלקלעא - שפל המבצר, כבש המבצר, מצפה (?) המבצר.
18. בני חיל - בד: בני עסכר - בני צבא. 23. ואתחנן - והתפללתי, וכן
בג. ד: ואתכרעת - וכרעתי. 26. ויתעבר - התרגו, וכן ב. ג: ואתנצב -
ועם, כת"א (והוה רגו), וכפירוש רש"י: נתמלא חמה. ושניהם נרדפים.

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005